

Стаменка

Наистина. (На Любена, който доста отъ рано е влѣзълъ и стои до вратата на работилницата) Любене, я турй грамофона! (Любенъ отива въ кухнята)

Павлина

Любчо, нѣкой валсъ!

Пончевъ

Павлинке, гължбче, попѣй нѣщо.

Павлина

Какво ме заставяшъ да пѣя, не мога да пѣя. Ако можехъ да пѣя, щѣхъ да стана пѣвачка като Кичка на г-жа Антонина. И щѣхъ да бжда въ Египетъ.

Пончевъ

Въ Египетъ? Защо въ Египетъ? (Грамофонътъ засвирва валсъ. Пончевъ се покланя на Павлина, прегръща я и започватъ да танцуватъ, Стаменка и г-жа Антонина се смѣятъ)

Г-жа Антонина

Какъвъ кавалеръ!

Павлина

Настжпи ме! Не внимавашъ! (Иска да се пусне, но Пончевъ не я оставя. Пакъ танцуватъ. Пончевъ се полюлява и криви. Смѣхъ. Рашко се показва на вратата. Задъ него и Боровъ. Павлина и Пончевъ се пущатъ. Млѣква грамофонътъ)